

hvorpaa der stod: Her sælges kun forfalsket Vin. Det vil gaa ganske paa samme Maade med Nationalmærket; thi det at have en Justage, som er mærket med Nationalmærket, er for en Smørhandler meget farligere end at have en Justage med Dynamit, og det forekommer mig ikke usandsynligt, at de kunde blive enige om at erklære, at de overhovedet ikke ville modtage Justager, der vare forsynede dermed. En lige saa paafaldende Bestemmelse er den Forstrift, som er indført, og som min ærede Nabo (Beth) omtalte, Forpligtelsen for enhver, der handler med Smør i Justager, til at føre Bøger, og til deri at notere baade fra hvem Smøret er, og til hvem det er solgt. Det saar nu være; men endvidere er det fastsat, at Margarineinspektørerne, disse Tilsynsmænd, skulle have Afgang til at undersøge disse Bøger og til at forvisse sig om deres Rigtighed. Det vil erindres, at i Sjor, da vi forhandlede Ulfstatloven, blev det bragt paa Tale, at der i denne Lov fandtes en Bestemmelse om, at Inspektørerne skulde have Afgang til Bryggeriernes Bøger, og jeg gjorde den Gang for mit Bedkommende paa det mest indtrængende opmærksom paa, at det var et Indgreb i den private Industri, som var i høj Grad uheldigt. Der var, som bekendt, intet at stille an, og Lovforslagets Bestemmelser gik uforandrede igennem. Men der kunde i alt Fald der dog anføres dette, at det her drejede sig om at sikre Staten med Hensyn til en Stat, som var helt ny og uprøvet og tilmed paalagt efter en Bestatningsmaade, som ingen andre Steder havde været forsøgt. Men her drejer det sig om et Indgreb i en fuldstændig privat Forretningsvirksomhed; her skal Regeringens Tilsynsmand have Ret til at forlange sig Bøgerne foreviste, til at faa at vide, hvor Manden køber sine Varer, og hvor han sælger dem hen. Denne Tilsynsmand har med andre Ord Afgang til at sætte sig ind i vedkommende handlendes samtlige Forretningshemmeligheder. Denne Mand vil gaa omkring ladet med værdifulde Oplysninger, som han, om han har Lust dertil, vil have Evne til at gøre til klingende Mønt, og han behøver ikke at udlætte sig for nogen særlige Ubehageligheder derfor; thi en fornuftig Mand gaar jo ikke hen og fortæller, at det er en Hemmelighed, han røber, men naar en Smørhandler, der gerne vil have nogle Oplysninger, henvender sig til ham, siger han: Ja, jeg kan give dem nogle gode Adresser enten for Køb eller Salg. Han nævner naturligvis ikke, hvor han har dem fra. Det kan endog saa tænkes, at Manden, naar han har

studeret Smørhandelen tilstrækkelig gennem Handelsbøgerne, mener, at han kan staa sig ved selv at nedlægge sig som Smørhandler. I alt Fald har han større Kundskab baade til Ufsætningskilderne og til Købekilderne end nogen anden handlende kan opdrive. Og i hvilket Øjemed skulle disse Bestemmelser fastsættes? Hvad skal der opnaas derved? Det er mig ganske uforstaaeligt. Jeg indser ikke, at det kan bringe nogen Fordel, der kan komme i Betragtning ved Siden af de mange Ulemper og Ubehageligheder for de handlende.

Det er disse Bestemmelser, jeg ikke har kunnet andet end henlede Opmærksomheden paa, og jeg har ikke kunnet undlade at udtale min Beklagelse over, at de Forslag, der bæres frem fra den Side, have en saa lidet hensynsfuld Karakter overfor den private Virksomhed, som det er Tilfældet med dette. Det forekommer mig, at det at indføre saa voldsomme Straffebestemmelser og at give Ret til en saa hidsig Indgriben i den private Forretning vidner om en Nervøsitet, som der slet ikke er nogen Grund til. Det er, som om de Herrer Forslagsstillere lagde an paa at bringe den Stilling i Forglemmelse, som de have indtaget ved tidligere Batailler angaaende det „gode, danske Smør“. Dertil er der ikke nogen som helst fornuftig Grund. Den Sag er heldigvis død og begravet, og det er ganske urimeligt, at den skal give Anledning til, at vi hvert Aar faa nye Forslag frem, ved hvilke man fra den ene og den anden Side tapperes om at stille sig som Smørets ædleste og sandeste Midlere. Hele den Sag forekommer det mig at man nu kan tage paa en ganske jævn Maade, lige henad Landevejen, og jeg mener, at der ikke er Anledning til at stille hele denne Bestæftigelse med Smørproduktion og Smørhandel paa anden Maade end den, hvorpaa enhver anden Virksomhed er stillet her i Landet, og at vi ikke skulle vedtage de Bestemmelser, jeg særlig har haft for Øje, som i Virkeligheden ville stille Smørhandelen udenfor almindelig Lov og Ret.

Lüttichau: Måttet der er fremkommet mange Indvendinger imod dette Lovforslag, er det jo umiskendeligt, at det er fremkommet af en god Vilje til at støtte Smørproducenterne, og jeg mener derfor, at ganske i Almindelighed kan man fra Landbrugets Standpunkt kun være taknemmelig, fordi der røres op i disse Sager, saa at Landmændenes specielt her Smørproducenteres Interesser blive tagne under Overvejelse. Det er jo heller ikke noget nyt Spørgsmaal, der her